RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 61.870/3
van 29 september 2017

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende het flexibele kortverblijf in een erkende groep van assistentiewoningen of in een serviceflatgebouw’

‡LW-CJRLFICE-GBIHAVT‡

Op 12 juli 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 28 augustus 2017,(*) en nogmaals verlengd tot 29 september 2017, een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'betreffende het flexibele kortverblijf in een erkende groep van assistentiewoningen of in een serviceflatgebouw'.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 19 september 2017. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS, assessor, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Githa SCHEPPERS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 29 september 2017.

*

(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege wordt verlengd met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

‡LW-CJRLFICE-GBIHAVT‡

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe de voorwaarden en de procedure te bepalen volgens dewelke een centrum voor kortverblijf de toelating kan krijgen om flexibel kortverblijf aan te bieden. De voorwaarden komen aan bod in artikel 2 van het ontwerp. Ook de indiening, de ontvankelijkheid en de eventuele vervollediging van de aanvraag worden geregeld (artikelen 3 tot 5). Ten slotte wordt bepaald wie beslist over de aanvraag, hoe lang de toelating geldt en hoe een willig beroep kan worden ingesteld tegen die beslissing (artikelen 6 tot 8).

Zowel de rechtsgrondbepaling als het te nemen besluit treden in werking op 1 januari 2018 (artikelen 9 en 10).

RECHTSGROND

3.1. De artikelen 1 tot 8 van het ontworpen besluit vinden rechtsgrond in artikel 36, § 2, tweede lid, van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009, waarbij de Vlaamse Regering wordt gemachtigd om de “voorwaarden” (lees: aanvullende voorwaarden) en de procedure te bepalen voor het verlenen van de toelating aan een centrum voor kortverblijf om een of meer woongelegenheden kortverblijf in te zetten in een groep van assistentiewoningen.

Daarbij moet wel worden aangestipt dat in het opschrift van het ontwerp, alsook in de artikelen 1, 2 en 3 van het ontwerp herhaaldelijk gewag wordt gemaakt van serviceflatgebouwen, terwijl de rechtsgrondbepaling enkel betrekking heeft op de omzetting naar een groep van assistentiewoningen. De gemachtigde verwees in dat verband naar de overgangsbepaling in artikel 38 van bijlage XVI bij het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009 ‘betreffende de programmatie, de erkenningsvoorwaarden en de subsidieregeling voor woonzorgvoorzieningen en verenigingen van gebruikers en mantelzorgers’. Volgens die bepaling kunnen niet alleen serviceflatgebouwen, maar ook woningcomplexen met dienstverlening bij het verstrijken van hun erkenningstermijn onder bepaalde voorwaarden verder erkend blijven als groep van assistentiewoningen, en krijgen zij tot 1 januari 2034 de tijd om te voldoen aan alle voorwaarden die gelden voor groepen van assistentiewoningen. Het is dan ook ongelukkig om te verwijzen naar serviceflatgebouwen in het ontworpen besluit, omdat die slechts in aanmerking komen voor het inzetten van woongelegenheden kortverblijf in zoverre ze (geacht moeten worden te) zijn erkend als groepen van assistentiewoningen. De verwijzing naar de term “serviceflatgebouwen” wordt dan ook beter weggelaten.

‡LW-CJRLFIGE-GBIHAVT‡

3.2. De rechtsgrond voor artikel 9 van het ontworpen besluit, waarbij artikel 46 van het decreet van 21 juni 2013 ‘houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin’ op 1 januari 2018 in werking wordt gesteld, wordt geboden door artikel 82, eerste lid, van hetzelfde decreet. Bij de eerstgenoemde decretale bepaling wordt paragraaf 2 toegevoegd aan artikel 36 van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009 (de rechtsgrondbepaling vermeld in opmerking 3.1).

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 4

4. Overeenkomstig artikel 4, eerste lid, tweede zin, van het ontwerp kan de Vlaamse minister bevoegd voor de bijstand aan personen (hierna: de minister) de regels *preciseren* voor de ontvankelijkheid van de aanvraag (die zijn vervat in artikel 3, tweede lid, van het ontwerp). Deze delegatie is enkel toelaatbaar in zoverre ze zo wordt begrepen dat de minister de ontvankelijkheidsvoorwaarden vermeld in artikel 3, tweede lid, van het ontwerp nader kan uitwerken. Op basis ervan zullen geen nieuwe ontvankelijkheidsvoorwaarden kunnen worden bepaald.

Artikel 7

5. In artikel 7, tweede zin, van het ontwerp wordt bepaald dat de administrateur-generaal van het intern verzelfstandigd agentschap Zorg en Gezondheid de toelating tot het inzetten van woongelegenheden kortverblijf *kan* intrekken als uit de uitbating blijkt dat de voorziening niet voldoet aan de voorwaarden vermeld in artikel 2 van het ontwerp. Door het woord “kan” wordt de indruk gewekt dat de administrateur-generaal zou kunnen beslissen een toelating niet in te trekken, ook al is niet voldaan aan de voorwaarden. Men schrijve dan ook “ (…), trekt de administrateur-generaal de toelating in”.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS Jo BAERT

‡LW-CJRLFICE-GBIHAVT‡